

СЕМАНТИЧНИЙ ОБШИР ДІАЛЕКТНИХ АД'ЄКТИВІВ В ІДЮСТИЛІ СИДОРА ВОРОБКЕВИЧА

Наталія ШАТИЛОВА,

кандидат філологічних наук, асистент кафедри сучасної української мови,
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича (Україна,
Чернівці) n.shatilova@chnu.edu.ua

ORCID: <http://orcid.org/0000-0003-1233-1934>

Research ID: D-2948-2017

**Статтю подано до редколегії / The article is submitted to the editorial board:
5.08.2021.**

Статтю опубліковано / The article is published:

У статті описано діалектну ад'єктивну лексику, зафіксовану в художніх текстах видатного буковинського письменника С. Воробкевича як носія ареальних компонентів національної мови. Проаналізовано тематичні групи діалектних прикметників, визначено найуживаніші лексеми. З'ясовано, що говірково марковані прикметники відтворюють локальні особливості мовлення буковинців другої половини XIX ст., відбиваючи основні фонетичні, словотвірні, лексичні, граматичні риси говірок південно-західного наріччя, а саме буковинських та гучульських.

Ключові слова: діалектна лексика, ареально марковані ад'єктиви, тематична група, буковинські говірки, художній текст.

SEMANTICAL POTENTIAL OF DIALECT ADJECTIVES IN THE IDIOSTYLE OF SYDIR VOROBKEYCH

Nataliya SHATILOVA,

Ph.D. in Philology, Senior lecturer, Department of Modern Ukrainian Language,
Yuriy Fedkovych Chernivtsi National University (Ukraine, Chernivtsi)

n.shatilova@chnu.edu.ua

The article describes the dialect adjective vocabulary selected from the literary texts of S. Vorobkevych – a prominent representative of the Ukrainian literature of Bukovina in the second half of the XIX century, a connoisseur of the different levels of oral speech in this region. His multifaceted activities played an important role in the formation of a new Ukrainian literary language on a national basis. The purpose

of the article is to analyze the semantics and frequency of use of dialectal adjectives in the writer's language as a carrier of areal components of the national language.

Adjective dialect forms reproduce the speech color of the inhabitants of Bukovina – the main characters of works by S. Vorobkevych. Given the semantics of dialectal adjectives, the article describes the thematic groups that are inherent in the work of the writer and determine his individual style. The thematic group of dialect words of attributive semantics that characterize a person includes nominations of appearance, human character traits and internal features of his physical and mental state. The thematic group of dialectal adjective vocabulary, which characterizes an object or phenomenon, combines locally marked adjectives to define color, shape, relation to material, relation to space, relation to time, relation to man, positive and negative characteristics, etc. Linguistic and aesthetic potential of dialectal adjectives in artistic discourse is expressed by synonymous relations. The most common dialect words are identified.

It was found that dialectal adjectives reproduce the local features of speech of Bukovynians of the second half of the XIX century, reflecting the main phonetic, word-forming, lexical, grammatical features of dialects of the south-western dialect, namely Bukovynian and Hutsul. The prospect of further research is the analysis of the language of literary texts of S. Vorobkevych and other prominent writers of Bukovyna in the focus of revealing the regional linguistic picture of the world and analysis of identifiers of mental worldview of Bukovynians as an ethnographic group of Ukrainian ethnoses.

Keywords: dialect vocabulary, areally marked adjectives, thematic group, Bukovynian dialects, artistic text.

Постановка проблеми. У фокусі різновекторного дослідницького інтересу до мови як національно-культурного феномену науковий опис ареально маркованої лексики постає як актуальна проблема не лише української діалектології, але й лінгвостилістичних студій. Аналіз структурно-семантичних особливостей та функційного потенціалу зафіксованих у художніх текстах діалектних одиниць дає змогу виявити їх національно-культурну специфіку, розкрити індивідуально-авторську картину світу письменника як носія ареальних компонентів національної мови й водночас оприятити скарби рідного говору, мовний світ того етнографічно-культурного регіону, який представляє автор.

Аналіз досліджень. Діалектна картина світу, що вербалізує культуру, побут, стереотипи й асоціації мовців певного ареалу, специфіка уживання діалектних елементів у різножанрових художніх текстах привертала увагу багатьох науковців (Г. Аркушин, С. Бевзенко, М. Бігусяк, П. Гриценко, К. Глуховцева, В. Грещук, Й. Дзензелівський, Ф. Жилко, А. Жовтобрюх, Я. Закревська, А. Зеленько, Б. Кобилянський, М. Лесюк, І. Матвіяк, Г. Мартинова, В. Русанівський та ін.). Об'єктом різновекторного наукового опису слугує й буковинський діалектний континуум (Н. Ба-

бич, К. Герман, Л. Гажук-Котик, Н. Гуйванюк, К. Лук'янюк, О. Кульбабська, Н. Попович, В. Прокопенко, Н. Руснак, Ю. Руснак, Л. Ткач та ін.). Попри значні напрацювання сучасної української діалектної лексикології, у наукових розвідках усе ж превалює опис лексики конкретно-предметної семантики, представленої іменниками різних тематичних груп, а слова інших частиномовних груп опрацьовано фрагментарно. Специфіка прикметникової діалектної лексики перебувала в полі наукових зацікавлень С. Бевзенка, Ю. Громика, Й. Дзендзелівського, Г. Кобиринки, Г. Козачук, Н. Прилипка, О. Сименюк, І. Симоненка, О. Ципердюк та ін.

Мета статті – проаналізувати семантику і частотність уживання діалектних ад'єктивів, зафіксованих у текстах художніх творів С. Воробкевича – видатного представника українського письменства Буковини другої половини ХІХ ст., тонкого знавця різнорівневих особливостей усно-розмовного мовлення цього регіону, багатогранна діяльність якого відіграла важливу роль у становленні тут нової української літературної мови на народній основі.

Виклад основного матеріалу. Діалектну основу художньої мови С. Воробкевича репрезентують слова різної частиномовної належності, з-поміж яких превалює субстантивна лексика (див.: Шатілова, 2013). Прикметникові діалектні форми не лише конкретизують зображуване, репрезентуючи якості, ознаки та властивості предметів, увиразнюють чуттєве й образне сприймання художнього тексту, а й відтворюють мовленнєвий колорит жителів Буковини – головних героїв художніх творів митця.

Поетичні, прозові й драматичні тексти С. Воробкевича вияскравлюють лексичні елементи регіональної мовної картини світу, що «відображає особливості й специфіку світовідчуття, світобачення етнографічних груп і лінгвальним підґрунтям яких є місцеві діалекти» (Грещук, 2021, с. 24). Фактичний матеріал засвідчує, що у своїй літературній діяльності митець орієнтувався на живу розмовну мову буковинців, відображаючи її різнорівневі діалектні особливості, зокрема: фонетичні – *горячий* ‘гарячий’, *деревяний* ‘дерев’яний’, *гафтований* ‘гаптований’, *кєрвавий* ‘кривавий’, *ріжний* ‘різний’, *смашний* ‘смачний’, *хорий* ‘хворий’, *цвітучий* ‘квітучий’; словотвірні – *безрадий* ‘безпорадий’, *гонорний* ‘гоноровий’, *повніський* ‘повнісінький’, *самісенький* ‘самісінький’, *тамошний* ‘тамтешний’, *темнійший* ‘темніший’, *цїліський* ‘цїлісінький’, *яловий* ‘ялиновий’; лексичні – *задуфалий* ‘гордий, самозакоханий’, *трудний* ‘виснажений працею’, *фудульний* ‘зарозумілий, пихатий’; граматичні – *дрібнов слезов, з червонов биндов, над тихов трумнов...* тощо, напр.: *Памятаєш Січ ту нашу, де ми грались громадами, люті*

бої заводили **деревляними** шаблями? (І, с. 78¹). *Ще лиш той поточок знав мя потїшати, у **керваве** моє серце втіху уливати* (І, с. 64). Федько:] *День **цїлійський** тя клопоче, Не дає дихнути* (ІІІ, с. 343). *Ци-сьте злетіли пташков **маленьков**, ци-сьте зівяли квітков **красеньков**?* (І, с. 16).

Творчість С. Воробкевича репрезентує українську мову на Буковині другої половини ХІХ ст. – період активного формування української літературної мови на народній основі, коли «значна частина діалектних елементів із говірок місця народження й проживання письменника мимоволі вживалися як у авторській мові, так і мові персонажів його творів як звичайні мовні одиниці, що надаються для творення художніх текстів» (Грещук В., Грещук В., 2015, с. 7). Ад’єктивна лексика творів письменника має типове для західноукраїнської мовно-літературної практики того часу говіркове забарвлення, що засвідчує фіксація багатьох аналізованих слів у реєстрі матеріалів до словника «Українська літературна мова на Буковині в кінці ХІХ – на початку ХХ ст.» (Ткач, 2000), напр.: *безличний* ‘безсоромний, нахабний’ (с. 29), *лестний* ‘улесливий, підступний, лукавий’ (с. 190); *мосяжний* ‘латунний’ (с. 208); *невідрадний* ‘сумний’ (с. 220); *несогірший* ‘непоганий, не з гірших’ (с. 223); *підхлібний* ‘схвальний, ласкавий’ (с. 265); *помічний* ‘допоміжний’ (с. 277); *правдивий* ‘справжній’ (с. 286); *ріжний* ‘різний’ (с. 313); *ріжнородний* ‘різнорідний’ (с. 314), *свобідний* ‘вільний’ (с. 326); *файний* ‘гарний, добрий, чудовий’ (с. 381); *фудульний* ‘пихатий, гонористий, гордий’ (с. 387); *шпаковатий* ‘шпакуватий, з сивиною у волоссі’ (с. 401) тощо. Місцевий колорит аналізованих лексем увиразнює співвіднесення з конкретними говірками в мовному просторі, а саме фіксація їх більшої частини в реєстрах діалектних лексикографічних праць диференційного типу – «Словник буковинських говірок» за редакцією Н. Гуйванюк (Словник, 2005) та «Гуцульські говірки: короткий словник» за редакцією Я. Заєцької (Гуцульські, 1997).

Семантика діалектних ад’єктивів на рівні ідіостилю С. Воробкевича дає змогу окреслити визначальні для його творчості тематичні групи, що виявляють ідіостильові складники мовомислення письменника. Тематична група діалектних лексем атрибутивної семантики, що характеризують особу, у творах С. Воробкевича охоплює номінації на означення зовнішності, рис характеру людини та внутрішніх особливостей її фізичного та психічного стану. Зовнішній вигляд особи в досліджу-

¹ Ілюстративний матеріал подаємо за виданням: *Твори Ізидора Воробкевича. – Львів : Видво товариства «Просвіта»: Т. 1 : Поезії / [авт. передм. Ю. Романчук]. – 1909. – 420 с.; Т. 2 : Оповідання. – 1911. – 412 с.; Т. 3 : Драматичні твори. – 1911. – 421 с. – (Руська письменність)*, зазначаючи в дужках номери тому та сторінки (цитуючи, дотримуємося правописної системи видання).

ваних текстах описують такі діалектні прикметники: *підсадкуватий* 'присадкуватий', *статочний* 'привертає увагу своєю зовнішністю; показний', *файний* 'гарний', *харний* 'чистий, охайний' і антонімічний відповідник *нехарний* 'дуже брудний, неохайний', напр.: *Гарний з него був легінь, плечистий, підсадкуватий, сильний і твердий, як той грабчук* (II, с. 181). *Люди, що на сцені являють ся, тверезі, статочні, у гарних, сьвяточний строях* (III, с. 126). [Василина:] *Петро, соколик мій бистрокрилий, моя вірна душа, з війська вже вернув – такий сьвіжий, здоровий, файний, аж серце радує ся* (III, с. 271). ...*за годинку так гарно і харно перебрав ся, що став собі, моспаненьку, штуцером, яких малюють лише в модних журналах* (II, с. 279).

Говіркову палітру живого мовлення буковинців репрезентують діалектні ад'єктиви на означення рис характеру, зафіксовані в художніх текстах С. Воробкевича, що їх поділяємо на дві групи:

- прикметники, що позитивно характеризують людську вдачу: *господарний* 'хазайновитий', *дбалий* 'дбайливий', *звинний* 'спритний', *робучий* 'працьовитий', *спірний* 'працьовитий', *стидливий* 'соромливий', *угодлиий* 'угідний (приємний)', напр.: *Леся і Галя господарні та працьовиті, що й пари найти їм годі, у їх хатах, як у віночку* (II, с. 44). [Ксеня:] *Павло робучий, дбалий парубок* (III, с. 192). *Дівчина красна, як гасва рожка, а звинна, як вивірка, роботяца, що аж нівроку* (II, с. 210). [Ксеня:] *Доброму всюди панить. Спірний до роботи, послушний, покірний* (III, с. 198). – *Бо я до дівчат залицяються не вмю, я такий стидливий, що ніяк відваги не маю з дівчиною про любов заговорити* (II, с. 242). ...*дівчина лагідна, принадна, як мід; добра, угодлива, як ангел небесний* (II, с. 180);

- прикметники, що зневажливо, іронічно чи образливо характеризують характер людини: *безличний* 'безсоромний', *лакомий* 'пожадливий', *опалистий* 'запальний', *остатний* 'аморальний, розпусний', *примховатий* 'примхливий', напр.: *Але чоловік лакоме сотворіне, він ніколи тим невдоволений, що вже має* (II, с. 165). [Тетяна:] *Завзята, опалиста, гонорна, як єї тато* (III, с. 180). [Тетяна:] *Я стала пропащов, стала ся остатнов блудницев без стиду й сорому!* (III, с. 255). – *Не знаю... Дівоче серце тайна велика!... Оно і примховате і на химерні вибаги богате* (II, с. 356).

Особливого живомовного колориту надають художньому тексту діалектні прикметники, семантика яких пов'язана із особливостями фізичного і психічного стану людини, її внутрішнього світу, настроїв і почуттів: *бездольний* 'безталанний, нещасний', *безрадний* 'безпорадний', *кулявий* 'кульгавий', *трудний* 'виснажений працею', *хорий* 'хворий',

хоробливий ‘хворобливий’, напр.: **Бездольная** Насте, крірвай, муч ся до могили, так тобі співали над колисков, як дитинно ти у ній лежала (І, с. 380). Сонце хмаров заслонилось, мрака ся здоймала, я **безрадна** з горя-жалю сьвіта не видала (І, с. 377). Служащий его, старий **кулявий** мошул Андрей Циганчук, вірна, заінвентарована спадщина по его отцю, сей оден лиш знав про всі справи і відносини пана Олімпія (ІІ, с. 304). Иди – бачу, щось **трудний** – і спочинь, небоже (ІІ, с. 201). ... **хорий** я лежав без чуття, без памяти (ІІ, с. 185). Коли я виною твого **хоробливого** душевного настрою, то скажи мені про то (ІІ, с. 381).

Ширший семантичних обшир репрезентує в досліджуваних текстах тематична група ад’ективної діалектної лексики, що характеризує предмет чи явище, що об’єднує ареально марковані прикметники таких лексико-семантичних груп:

1) колір: **гебановий** ‘прикм. до гебан (чорне дерево)’, **кафовий** ‘кольору кави, коричневий’, **лілювий** ‘ліловий (кольору бузку або фіалки, світло-фіолетовий)’, **черлений** ‘червоний’, **черчиковий** ‘червоний’, як-от: **Коси** довгі, **гебанові**, низше пояса звисали (ІІ, с. 192). **Тим-часом** я пішов до мого кума, позичив від него **статний** новий **кафовий** сурдут (ІІ, с. 50). [Гнат:] **Гори** ви мої, **лілюві** гори! (ІІІ, с. 75). [Матій:] **Тетяно**, мій самоцьвіте **дорогий**, **каліно** моя з **черленими** ягідками, **ходімо** в **танець**! (ІІІ, с. 234). **Зворухнув** ся **Стефан**, **приодів** ся в свій **гуцульський стрій**, в **крисаню** з **павами**, в **ретязі** і **ремені**, в **лянну**, **заполочию** **вишивану сорочку**, **черчикові** **шаравари** і **сірак** з **китицями**, на **котрім** **медаль** **золотив** ся (ІІ, с. 145);

2) форма (обриси, структура, зовнішні межі): **безодній** ‘бездонний’, фонетичні варіанти **глібокий** / **глибокий** ‘глибокий’, **конаристий** ‘гіллястий’, **острий** ‘гострий’, **статний** ‘вільний, об’ємний (про одяг)’, напр.: **Здавалось** єму, що **давнє** его **щастє** в **безоднє** **море** без **сліду** **потало** (ІІ, с. 243). ...твою **тугу** **порозносять** у **далекий** **сьвіт** **широкий**, **кинуть** у **Дунай** **глібокий** (І, с. 27). ...**жалко** їм **камратів** **добрих** у **глібокій** **ямі** (І, с. 348); **Чом** в **ставочок** **похилилась** **конариста** **та верба?** (І, с. 383). **Не тримав** він під **пахою** **острий** **гуцульський топір** (ІІ, с. 349);

3) відношення до матеріалу: **бутельковий** ‘прикм. до бутелька’, **кастровий** ‘пошитий із каستору (цупкого вовняного сукна з ворсом на споді)’, **поливаний** ‘емальований, полив’яний’, **стружковий** ‘вельветовий’, **яловий** ‘ялиновий’, напр.: ...на **голові** **сива** **баранкова** **шапка** (ІІ, с. 160). ... **бутелькове** **вино** **гостям** **серце** **веселило**... (ІІ, с. 376). ...**іде** **чоловік** у **кастровім** **капелюсі** (ІІ, с. 48). **Намисник** **повен** **поливаної** **посудини**, (ІІ, с. 239). ...**відлива** **бридка** **погань** **таки** **забагла** **підкроїти** **мені** **мої** **чорні** **стружкові** **сподні** (ІІ, с. 280). У **грубі** **догорювали** **вохкі** **ялові** **тріски** і **вербовий** **хворост** (ІІ, с. 300);

4) відношення до простору: *далекосяглий* 'далекосяжний', *окремішний* 'окремиий, відокремлений', *тамошний* 'тамтешній', напр.: *Поладнавши все, як треба, почав Олімпій свої далекосягли наміри пояснити* (II, с. 340). *Сергієви купив він окремішний ґрунт* (II, с. 42). *Тамошний пан-отець відчитали слюб* (II, с. 58).

5) відношення до часу: *будучий* 'майбутній', *вчерашний* 'вчорашній', *маєвий* 'травневий', *мартовий* 'березневий', *последній* 'останній', напр.: *Раз серденько, мов орел той, аж до хмар злітало і в будучих золотавих снах ся колисало* (I, с. 141). [Чорнило:] *Гаврило десь від вчерашнього хмелю в солому вивернув ся і на всі заставки хропить* (III, с. 290). *У сусіди була дочка Сафта, молода, гнучка, повного лиця, хороша, як маєва цьвіточка* (II, с. 180). – *Щастє нераз таке змінчиве, як мартова погода!* (II, с. 358). *В последних часах часто молилась пані Пульхерія до Господа Бога* (II, с. 319);

6) відношення до особи: *вітцівський* 'батьківський', *діточий* 'дитячий', як-от: *Тут бачила она крайній розпадок вітцівського маєтку* (II, с. 195). *Стрепенула ся старенька, як та голубка, на котру половик ударив, але бідну через діточий галас ухватити не міг* (II, с. 145);

7) негативна характеристика: *нездалий* 'поганий, недоброякісний', *нетрібний* 'кволий', напр.: *Леонід і засунув знов спорий жмут тих мокрих, нездалих трісок до груби* (II, с. 324). *Віриш слізми напоєні, нетрібні, нездалі* (I, с. 151);

8) позитивні якості: *радний* 'щирий', *смашний* 'смачний', *файний* 'добрий', *несогіриший* 'непоганий, не гірший від інших', напр.: *...нова найтичанка з несогіришими конятами* (II, с. 373). – *Скажи єму, що за віру козак радним серцем гине* (I, с. 255). *Правда, смашні були галушки, нема що казати* (II, с. 56). [Петрик:] *А яку я знов файну пісеньку виучив!* (III, с. 127).

9) інші властивості: *встеклий* 'скажений', *мрачний* 'мрячний', як-от: *Три дні трівала ся встекла різанина* (II, с. 88). *Ворожко гарна, зачаруї сей темний, мрачний сьвіт!* (I, с. 128).

Мовно-естетичний потенціал діалектних прикметників у художньому дискурсі увиразнюють синонімічні відношення, як-от: *гонорний*, *задуфалий*, *фудульний* (пихатий, гордий, зарозумілий); *лесний*, *облесний*, *масноязыкий*, *слизкоязыкий* (облесливий, схильний до лестошів, підлабузник); *жартоблиий*, *шутливий* (жартівливий, дотепний); *ідовитий*, *затросний* (отруйний) та ін., напр.: – *Дивись, який мені страх гонорний став!* (II, с. 323). [Гаврило:] *Микола задуфалий чоловік* (III, с. 313). [Матій:] *Фудульна, як попівна на весілю!* (III, с. 250). Утім, паралельно з прикметниковими діалектними формами С. Воробкевич уживає й деякі

синонімічні літературні відповідники, пор.: *баранячий / баранковий*: ... *твоя глибока бараняча кучма* (II, с. 178). ... *шапка сива, баранкова* (I, с. 355); *гарний / файний*: – *Дивлюсь, а она собі ще гарна, хороша Верміночка!* (II, с. 282). – *Який же файний наш панич-семінарчик!* (II, с. 257); *кервавий / кровавий*: *Ще лиш той поточок знав мя потїшати, у керваве моє серце втіху уливати* (I, с. 64). *Хто почислить кроваві слези ваших вдів і сиріт, трупи ваших братів?* (II, с. 84); *працьовитий, роботящий / робучий*: *Вдова Маріора була собі така запопадна, така працьовита, така роботяца, що єї господарство з дня на день, як хліб на дріжджах, росло і множило ся* (II, с. 348). *Мій брат господарний, робучий, здоровий* (II, с. 45); *останній / послідний*: *З бідним послідний кусок хліба і останню одежину ділила* (II, с. 253) тощо.

Зазначимо, що більшість поданих діалектних прикметників у творах С. Воробкевича вжито неводнораз. Методика кількісних підрахунків дає змогу визначити найуживаніші: *послідній* (24), *безрадний* (17), *острий* (15), *глибокий* (12) / *глибокий* (9), *файний* (10), *трудний* (7), *вітцівський* (6), *мрачний* (6), *статочний* (5), *кулявий* (5), *слизкоязикий* (5), *нездалий* (5), *кастровий* (5) тощо. Водночас, попри розмаїття діалектних прикметникових форм, письменник-буковинець був далекий від орієнтації лише на можливість місцевих говірок, а намагався наблизити свою художню мову до східноукраїнських норм, усвідомлюючи потребу випрацювання єдиної літературної мови, спільної для всіх українців.

Висновки та перспективи подальшого дослідження. Діалектна лексика в художній мові С. Воробкевича репрезентована різночастини-мовними словами. Майстерно доповнюють інформативну насиченість художнього тексту ареально марковані прикметники, сповнюючи твори митця народним духом, відтворюючи локальні особливості мовлення буковинців другої половини XIX ст., відбиваючи основні фонетичні, словотвірні, лексичні, граматичні риси говірок південно-західного наріччя, а саме буковинських та гуцульських. Перспективним видається подальший аналіз мови художніх текстів С. Воробкевича та інших видатних письменників Буковини у фокусі оприявлення регіональної мовної картини світу та аналізу ідентифікаторів ментального світоспри-няття буковинців як етнографічної групи українського етносу.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

- Гуцульські говірки* : *короткий словник*. (1997). Львів.
Грещук, В. (2021). Гуцульська мовна картина світу крізь призму української художньої мови. *Рідне слово в етнокультурному вимірі*. Дрогобич, 22 – 32. doi: <http://dx.doi.org/10.24919/2411-4758.2021.213090>.

Грещук, В., Грещук, В. (2015) *Діалектне слово в тексті та словнику*. Івано-Франківськ : Місто НВ.

Кульбабська, О. (2016) Процеси неодіалектизації в сучасній українській прозі Буковини. *Рідне слово в етнокультурному вимірі*, 123–136. Дрогобич : Повіт.

Словник буковинських говірок. (2005). Чернівці : Рута.

Ткач, Л. (2000) Українська літературна мова на Буковині в кінці ХІХ – на початку ХХ століття. (Ч. 1) : *Матеріали до словника*. Чернівці : Рута.

Шатілова, Н.О. (2013) Тематична репрезентація діалектних іменників в ідіостилі Сидора Воробкевича. *Науковий вісник Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича*, 661 – 662, 128–135 : *Слов'янська філологія*. Чернівці : Рута.

REFERENCES

Hutsulski hovirky : korotkyi slovnyk. (1997). [Hutsul dialects: a short dictionary]. Lviv. [in Ukrainian]

Greshchuk, V. (2021) Hutsulska movna kartyna svitu kriz pryzmu ukrainskoi khudozhnoi movy. [Hutsul linguistic picture of the world through the prism of the Ukrainian artistic language]. *Ridne slovo v etnokulturnomu vymiri*. Drohobych, 22–32. doi: [hptt://dx.doi.org/10.24919/2411-4758.2021.213090](https://dx.doi.org/10.24919/2411-4758.2021.213090). [in Ukrainian]

Greshchuk, V., Greshchuk, V. (2015) *Dialektne slovo v teksti ta slovnyku* [Dialect word in the text and dictionary]. Ivano-Frankivsk, Misto NV. [in Ukrainian]

Kulbabska, O. (2016) Protsesy neodialektyzatsii v suchasni ukrainskii prozi Bukovyny [Processes of neo-dialectization in modern Ukrainian prose of Bukovina]. *Ridne slovo v etnokulturnomu vymiri*. Drohobych, 123–136. [in Ukrainian]

Slovnyk bukovynskykh hovirok [Dictionary of Bukovinian dialects]. (2005). Chernivtsi: Ruta. [in Ukrainian]

Tkach, L. (2000) *Ukrainska literaturna mova na Bukovyni v kintsі XIX – na pochatku XX stolittia*. [Ukrainian literary language in Bukovina in the late nineteenth – early twentieth century]. Chernivtsi : Ruta. (Ch. 1). : *Materialy do slovnyka*. [in Ukrainian]

Shatilova, N.O. (2013) Tematychna reprezentatsiia dialektnykh imennykiv v idiostyli Sydora Vorobkevycha. [Thematic representation of dialect nouns in the idiosyncrasy of Sidor Vorobkevych]. *Naukovyi visnyk Chernivetskoho natsionalnoho universytetu imeni Yuriiа Fedkovychа*, 661 – 662, 128 – 135 : *Slovianska filolohiia*. Chernivtsi : Ruta. [in Ukrainian]